

دولت چوب گرانی مسکن را به کارگران ساختمانی زد

دسترنج

هشتم تیر هشتاد و هفت

پس از گذشت مدتها و نادیده گرفتن مشکلات کارگران ساختمانی، مسوولان به یادشان افتاده و تصمیم می‌گیرند نام این قشر زحمتکش را در گروه افرادی که میتوانند بیمه شوند، لحاظ کنند اما جالب اینجاست افرادی مانع این مهم شده‌اند که می‌بایست در مقام نمایندگان مردم، حامی قشر محروم جامعه یعنی کارگران باشند.

همه روزه اغلب چهارراه‌ها، میادین و خیابان‌های اصلی پایتخت یا مقابل قهوه‌خانه‌های سنتی مملو از کارگرانی است که منتظر هستند، تا کارفرمایی از راه برسد و آن‌ها را از معطلی و بلا تکلیفی چند ساعته و شاید هم چند روزه نجات دهد. شهروندان تهرانی هم به این منظره عادت کرده‌اند و این مساله تقریباً به موضوعی تکراری و عادی تبدیل شده است. در یکی از این محله‌ها، از دور گروهی را می‌بینی که دور هم جمع شده‌اند، به نظر می‌رسد که دعوا شده است اما کمی که دقت کنی متوجه می‌شوی دعوایی در کار نیست. به جمع نزدیک می‌شوی. از بوی ادکلن، کت و شلوار گران قیمت، کفش‌های تمام چرم، گویش لفظ قلم و تعریف از سفر اروپا و داشتن ویلای کنار دریا خبری نیست. هر چند نفر با یک زبان خاصی صحبت می‌کنند. چند نفر ترکی، چند نفر لری، چند نفر کردی و چند نفر هم... هر کدام یک بسته در دست دارند که شامل لباس و کفش کار است اما نه آن لباس کاری که در قانون تعریف شده بلکه لباس‌هایی وصله‌دار و پاره. به یک باره وانت پیکانی از راه می‌رسد، همین اجتماع آرام به جنجال تبدیل می‌شود. کارگرانی که تاکنون به آرامی کنار یکدیگر ایستاده بودند به سوی وانت هجوم می‌آورند و برای سوار شدن از سرو کول هم بالا می‌روند. وانت پیکان همچون گهواره تکان می‌خورد اما فرزندان این گهواره بی‌قرارت‌تر و ناآرام‌ترند.

راننده وانت پیاده می‌شود و با صدایی عصبانی فریاد می‌زند: کی گفته سوار شید، بیاید پایین! کارگران تکان نمی‌خورند. راننده وانت در حالی که بادی از غرور به غیغ انداخته با حالتی بی‌تفاوت می‌گوید: اول باید ببینم می‌تونید با شرایط من کار کنید یا وسط کار ادا درمی‌آید و جونتون بالا می‌آد، بعد بدون آنکه به کارگران بالای وانت نگاه کند دوباره فریاد می‌زند: مگر نگفتم پیاده شید، اصلاً کارگر نمی‌خوام و به سوی کارگران می‌رود، یقه‌هایشان را می‌گیرد و پایین می‌کشد. به یاد ایام برده‌داری می‌افتی، کارگران صف می‌کشند و راننده به سراغ کارگران می‌رود و از بین آن‌ها جوانان و قوی‌ترها را انتخاب می‌کند. دست راننده وانت روی هر کارگری که می‌رود مثل برق گرفته‌ها می‌پرد بالای وانت. در این بین یک نفر یواشکی سوار ماشین می‌شود که راننده می‌گوید: تو به دردم نمی‌خوری، پیاده شو.

همه چیز به سادگی و بی‌رحمی اتفاق می‌افتد. راننده پشت فرمان ماشین قرار می‌گیرد و با سرعت حرکت می‌کند و کارگران بالای وانت یقه لباس‌هایشان را روی سرشان می‌کشند تا جریان باد کمتر آزارشان دهد.

وانت دور میشود، کارگرانی که جا مانده‌اند دوباره دور هم جمع میشوند و به درد دل می‌پردازند گویی که هیچ اتفاقی نیفتاده است.

آمارها نشان می‌دهد که از میان کارگران فصلی ۹۱/۶ درصد را کارگران ساده تشکیل می‌دهند و تنها ۸/۶ درصد آنها

دارای نوعی مهارت با سابقه کاری دو ساله هستند و قابل توجه اینکه بیش از ۶۰ درصد این کارگران مهاجر هستند. از یک سو نابسامانی وضعیت کارگران فصلی، مسایل و مشکلاتی را برای کارگران به وجود می آورد و از سوی دیگر برای ساکنان مناطق تجمع کارگران نیز مشکل را بوجود آورده است. درچنین شرایطی، هنجارشکنی، قانون ستیزی، بزهکاری و سایر آسیب های اجتماعی در جامعه به سرعت رواج یافته و اصول و ارزش های اجتماعی مورد تهدید قرار می گیرد. امنیت انسانی، اجتماعی و اقتصادی که مستلزم رشد و توسعه پایدار است، بیش از پیش تضعیف شده و موجب یاس، سرخوردگی و تشدید نابسامانی های بازارکاری می شود. با توجه به شناسنامه دار نبودن کارگران فصلی، هویت و میزان تخصص آنها نیز نامعلوم است و ازسوی دیگر با وجود داشتن مهارت و درآمذایی بالای برخی از آنها، شغل شان از شان مناسبی برخوردار نیست. همچنین به خاطر نبود سیستم مشخص به کارگیری این دسته از کارگران، برخی افراد سو دجو در قالب کارگر وارد خانه های مردم می شوند که حوادثی نیز در پی آن رخ داده است. با توجه به قانون اساسی که داشتن شغل را حق طبیعی هر انسانی می داند و به دنبال آن در اصل ۲۸ قانون اساسی، دولت موظف شده تا با رعایت نیاز جامعه به مشاغل گوناگون، برای همه افراد، امکان اشتغال به کار و شرایط مساوی برای احراز شغل را ایجاد کند، لذا ساماندهی این وضعیت امری ضروری است. اگر به کارگران ساختمانی حاضر در این اجتماعات دقت کنی، کمتر کارگر افغانی در بین شان می بینی. اکثر کارگران افغانی کار ساختمانی انجام نمی دهند، چون کارگر خارجی غیر قانونی به حساب می آید به همین دلیل مجبور هستند فقط در پروژه های ساختمانی به عنوان کارگر ساده کار کنند، یا برخی خدمات شهرداری را که توسط پیمانکاران اجرا می شود، انجام دهند. در واقع کاری که کارگر افغانی انجام می دهد کارگر ایرانی حاضر به انجام آن نیست. کارفرما هم به خوبی از این موضوع مطلع است و از سوی دیگری می داند که اگر برای یک کارگر ایرانی اتفاقی در محل کار بیفتد، کارگر و خانواده اش می توانند از طریق قانون علیه کارفرما اقدام کنند.

در این راستا، رییس انجمن صنفی کارگران ساختمانی استان فارس از تشکیل کمیته اجرایی بهداشت و ایمنی ساختمان در استان فارس به منظور جلوگیری از حوادث در حین کار و تامین ایمنی و بهداشت محیط کار کارگران خبر می دهد. فرشیدیان با اشاره به اینکه روزانه یک کارگر ساختمانی در این استان به دلیل رعایت نکردن نکات ایمنی جان خود را از دست می دهد، گفت: امید آن می رود که با آغاز به کار این کمیته آمار مرگ و میر در حین کار به صفر برسد. وی افزود: این کمیته با مشارکت نظام مهندسی استان، اداره کار و شهرداری شیراز تشکیل شده و به زودی راه اندازی خواهد شد.

این در حالی است که ظرف یک ماه چهار کارگر در تهران مرده اند، دو کارگر در یک کارگاه ساختمانی نیمه کاره واقع در خیابان ابوسعید سوخته اند و در حادثه دیگری در بلوار فردوس، دو کارگر مشغول حفاری چاهی بودند که ناگهان دیواره چاه شکاف برداشته و فاضلاب انبار چاه قدیمی مجاور آن به داخل چاه در حال احداث وارد شده و کارگران زیر آوارها محبوس می شوند. در صورت چنین حوادثی کارگر ایرانی یا خانواده اش به راحتی می توانند مدعی حقوق خود از کارفرما باشند. اما کارگر افغانی که کیلومترها از خانواده اش دور است، در صورت شکایت از کارفرما، خودش متهم است. بنابراین برگ برنده همیشه در دست کارفرماست، البته اگر کارگر شانس داشته و کارفرمای خوبی نصیبش شود، ممکن است بنا به حس انسان دوستی یا ترحم مشکلات او را در نظر بگیرد و گر نه، از

هیچ حقوق قانونی در برابر کارفرما برخوردار نیست.

بنابراین کارفرما ترجیح می‌دهد از کارگر افغانی کم در دستر استفاده کند و چنین توجه کنند که کارگر افغانی خوب کار می‌کند، اما کارگر ایرانی برای کار بهانه تراشی می‌کند.

در این رابطه رییس سازمان کار استان تهران، درباره وضعیت ایمنی کارگران در سال گذشته، می‌گوید: در سطح استان تهران در سال گذشته انجمن‌های صنفی حفاظت و بهداشت ایمنی کار شکل گرفت، به طوری که پنج انجمن پایه‌گذاری شده و در حال تبدیل شدن به کانون استانی هستند و انتخابات آن نیز برگزار می‌شود. حاجی قاسمی با اشاره به اینکه هدف از تشکیل انجمن‌های یادشده جبران نقصان ایمنی کار در بخش‌های مختلف به ویژه در بخش ساختمان بود، اضافه کرد: از مجموع ۷۵۰ مورد حادثه رخ داده در بخش کارگران ساختمانی طی سال گذشته، حدود ۲۴۰ کارگر ساختمانی جان باخته‌اند. وی می‌افزاید: امسال قصد داریم با فشار زیاد روی این بخش و همکاری بانهادهایی مانند شهرداری‌ها و از طریق بازرسان استان تهران، آمار مرگ و میر کارگران بخش ساختمانی را کاهش دهیم.

خانه کارگری

آن دسته از کارگرانی که کارفرمایان در کانکس جایشان داده، وضع خیلی خوبی دارند. اما حتما در کنار پروژه‌های ساختمانی اتاقک‌های کوچکی را که از ضایعات ساختمانی درست شده‌اند، دیده‌اید، این اتاقک‌ها برای اسکان کارگران فصلی ساختمانی است که با حداقل امکانات و بهداشت ساخته شده‌اند. کل اتاق کمتر از ۱۲ متر مساحت دارد و به طور میانگین ۱۰ نفر در آن زندگی می‌کنند. یک تکه ایرانیت که به‌طور قایم روی درگاه ورودی قرار می‌دهند، در ورود و خروج اتاقشان است. پنجره‌های اتاقک را با چند تکه نایلون و مقداری گچ درست کرده‌اند و مشخص است که در زمستان و سوز سرما چه وضعیتی خواهند داشت. یک کتری و یک قوری سیاه کج و کوله به همراه چند استکان و نعلبکی ابرار چای و یک رادیو قدیمی وسیله تفریح آنهاست. غروب که کار تمام می‌شود، کارگران به درست کردن شام و نظافت شخصی می‌پردازند. این کارگران لباس‌های دست دوم سربازی می‌پوشند و پاهای بدون جورابشان از شدت عرق در کفش سفید می‌شود. در سرمای سخت زمستان ظروف خود را در هوای آزاد و با آب سرد می‌شویند و تنها وسیله بهداشتی‌شان یک بسته پودر لباسشویی است که هم دست‌هایشان، هم ظرف‌هایشان و هم سرشان را با آن می‌شویند. و اگر وارد این اتاق بشوی، در لحظه اول بوی نامطبوعی و ادارت می‌کند تا به عقب برگردی. بهترین تفریح آنها دیدن هموطنانشان است و شوخی به زبان خودشان، لحظه‌ای آرامش به دور ازرنج جدایی از خانواده، نامهربانی کارفرما و قهر روزگار.

ح- احمدوند اهل لرستان است، ۲۵ سال سن دارد. ازدواج کرده و ۲ فرزند دارد، او برای کار فصلی به تهران آمده و می‌خواهد خرج زن و بچه‌اش را تامین کند. احمدوند می‌گوید: هوا که سرد می‌شه، برف و بارون همه جا رو می‌گیره و ما که اهل لرستان هستیم در منطقه خودمون کار گیرمون نمی‌آد، واسه همین به تهرون می‌آیم تا زن و بچه‌هامون گرسنه نمونن. در مورد وضع مالی اش می‌پرسم و احمدوند پاسخ می‌دهد: اگر مایه داشتم که از صبح تا شب توی خیابان روی یک لنگه پا نمی‌ایستادم. می‌پرسم تو که وضعت خرابه، چرا زن گرفتی، تازه فرض کنیم زن هم گرفتی، بچه‌دار شدنت چی بود آن هم ۲ تا و احمدوند پاسخ می‌دهد: اولش همه به آدم می‌گن ازدواج سنت پیامبره. زمین راضی نیست جوون

بی‌زن روش راه بره ، ننه و بابات چپ و راست می‌گن حلالیت نمی‌کنیم و صد جور حرف دیگه ، اما همینکه زن گرفتگی ، دیگه کاری به کارت ندارن . البته باید ثابت کنی که می‌تونی بچه‌دار بشی . می‌پرسم توی شهرستان چه کار می‌کنی و احمدوند پاسخ می‌دهد: ۲ سره عمله‌ایم، تو شهرستون روی زمین، توی تهرون بالای ساختمون. اما خدا رو شکر که چهار ستون بدنمون سالمه و دستمون پیش نامرد جماعت دراز نمی‌شه.

فتح‌اله- ج حدود ۴۰ سال سن دارد . اهل آذربایجان است و به قول خودش ۵ سر نان خور دارد و از روزی که خودش را شناخته در ساختمان‌ها کار کرده است . فتح‌اله می‌گوید : جوون که بودم پول برام اهمیت داشت، جوونیه و هزار جور دردرس، کار که تموم می‌شد باید تو جیبیت پول باشه تا بتونی سینما بری و به قول بچه‌ها دستت توی جیبیت بره ، البته اون موقع کار زیاد بود و اگه از کارگری کارخونه شروع می‌کردم الان وضعم بهتر از این حرف‌ها بود ، اما باز هم خدارو شکر، تا حالا لنگ نمودم ، از فتح‌اله می‌پرسم خونه زندگیت کجاست و او پاسخ می‌دهد: اونور اسلامشهر يك خشت خرابه‌ای داریم که زن و بچه‌هامون زیر آفتاب تابستون و سرمای زمستون نمونن . او کارش را بنایی تعریف می‌کند و می‌گوید : اولش از کارگری ساده شروع کردم . روزی ۵۰ تومان می‌گرفتم و ملات درست می‌کردم و آجر دست اوستا می‌دادم . یواش یواش دیوار چیدم و خلاصه امروز هر کاری که بگی انجام می‌دم . فقط سفیدکاری رو وارد نیستم . تو همسایه‌ها هر کسی خرده‌کاری داشته باشد شب به زخم می‌گه و من صبح برایش انجام می‌دم ، اگر هم کاری نباشد ، می‌آیم سر میدان تا شاید کاری به پستم بخوره . می‌پرسم روزی چقدر دستمزد می‌گیری و فتح‌اله پاسخ می‌دهد : روزی رو خدا می‌ده اما بستگی به کار داره . اگر کار دایمی باشه و چند ماه طول بکشه ، يك قیمت داره اما اگر یکی ۲ روزه باشه ، دستمزدش گرونتره . خلاصه کمتر از روزی ۲۰ هزار تومان نیست . در بین کارگران ساختمانی همه جور آدمی پیدا می‌شه، از ۱۵ ساله بگیر تا ۷۰ ساله . اما جالب اینجاست که کارگر ۱۵ ساله از اون ۷۰ ساله عبرت نمی‌گیره و اینجاست که آدم به سرنوشت اعتقاد پیدا می‌کند . حیدر- ع گچکار است . دور انگشت‌های دستانش آثار گچکاری روزهای قبل باقیمانده است . يك گونی دارد که تویش لباس کار، ماله و ابزار کارش را گذاشته است . دو تکه پروفیل آلومینیومی هم همراه دارد که بنابر ادعای خودش برای صاف کردن دیوار لازم می‌شه ، دستانش عمو حیدر صداس می‌کنند . اهل زنجان است ۲ پسر و ۲ دختر دارد . کار را به ۲ صورت قراردادی و روزمزد انجام می‌دهد، او خودش را در گچکار ماهری می‌داند اما از سختی کار گله داره، عمو حیدر می‌گوید: گچ سرد است و خیلی هم بد راه می‌ده، دیر بجنبی توی مشتت سفت شده و آنوقت باید جواب صاحب کار و بدی که چرا گچ رو نفله کردی . زیبایی داخل ساختمون مدیون گچکارهاست ، یعنی روی همه چیز رو می‌پوشونه . از عمو حیدر در مورد کارگران ساختمانی می‌پرسم و این گچکار پاسخ می‌دهد : توی این مملکت همه کاره بشو اما کارگر ساختمونی نشو . اگر نیم ساعت یکجا بایستی ، مامورا می‌آن و فریاد می‌زنن متفرق بشین . توی هر خیابونی که بری ، گداها راست راست می‌گردند ، جلوی مردم می‌گیرن ، با سر و وضع کثیف ، لباس‌های پاره و حالت‌های چندش‌آور توی پیاده‌رو پهن می‌شن و هیچکس جلوشون رو نمی‌گیره اما به کارگر ساختمونی که می‌رسن، مزاحم مردم هستیم . از عمو حیدر می‌پرسم مگر شهرداری کارگران ساختمانی را ساماندهی نکرده و براتون جا نداده ، و این استاد گچکار پاسخ می‌دهد: دلت خوشه ، کدوم ساماندهی، نه يك ساختمون درست کردن و نه امکاناتی برامون گذاشتن، فقط می‌گن برید محل ساماندهی، اما فکر این رو نکردن که این محل باید جایی برای نفس کشیدن داشته باشه و یا اینکه کارفرما را وادار کنن از اون محل‌ها کارگزش را تامین کنه . این که به

زور جمعمون کنن توی يك آلونك كه نشد ساماندهی. تو فكر می کنی من خوشم می آد وسط خیابون زیر برف زمستون و آفتاب تابستون آواره باشم.

محمد-ع اهل لرستان و نماکار ساختمان است که با ۵۰ سال سن ۶ بچه دارد و پس از آنکه این بچه ها به خانه بخت رفته اند هر کدام با ۲-۳ تا بچه دیگر هر هفته می ریزند توی خانه . محمد خانه دارد اما از سختی کارش گلایه می کند و می گوید: کار ما زیبا کردن ساختمان است. اگر هر چقدر خرج ساختمان کنی تا وقتی نمایش را درست نکنی ارزش ندارد و نمای ساختمان هم کار ماست. محمد ادامه می دهد: نماکاری مشکلات خاص خودش را دارد و این را متوجه نمی شوید مگر وقتی که بروید بالای داربست بیرون ساختمان و روی ۲ تخته به عرض نیم متر کار کنید. در این شرایط اگر حواس آدم پرت بشود یا به فکر زن و بچه اش بیفتد و پایش را کج بگذارد ، تخته زیر پایش جا به جا می شود و از طبقه بیستم يك برج نقش کف خیابان می شود که اون وقت انالله وانا الیه راجعون و بدبخت شدن زن و بچه . از محمد می پرسیم مگر کمر بند ایمنی نمی بندید و محمد پاسخ می دهد: بگذار خیالت را راحت کنم ، کمر بند ایمنی و کلاه و کفش و این حرف ها مال توی فیلم هاست ، از همین جا تا شمیران سر هر ساختمانی که می خواهی برو، اگر کمر بند ایمنی دیدی، جایزه داری . هنوز این حرف ها تو صنف ساختمان جا نیفتاده و از طرف دیگر يك جورایی افت داره که آدم بعد از ۳۰-۴۰ سال کار، بیاد و کمر بند ایمنی ببندد. اگر نظر من را بخواهی، اون بالا فقط خداست که به فریادت می رسد که تا به حال هم به فریاد من یکی رسیده است . از محمد در مورد بیمه سوال می کنم و محمد می گوید: اگر ۶ تا بچه داشتی و چپ و راست گذرت به دوا و دکتر می افتاد، جواب این حرفت را می دادم. اگر دروغ نگفته باشم يك سوم درآمد روزانه ام را خرج دوا و دکتر می کنم . به محمد می گویم بیمه ۱۰۰ تا امتیاز دارد و تو فقط چسبیدی به خرج دوا و دکتر ، و بازنشستگی و به خصوص از کار افتادگی که در کار شما احتمالش بالاست را نادیده می گیری و محمد پاسخ می دهد: مریضی زن و بچه جلوی چشم آدم است . وقتی از کار خسته و مونده به خانه برمی گردی و چهره بیمار زن و یا فرزندان را می بینی هیچ چیز برایت اهمیت ندارد، به خاطر همین اولین چیزی که از معنای بیمه جلوی چشم کارگر جماعت می آید تامین هزینه دارو و درمان است به خصوص اینکه از يك ریال تا ۱۰۰ میلیون تومان هر چقدر خرج دوا و درمان کنی راضی نیستی ، یعنی آدمیزاد پول درمان را با میل و رغبت نمی دهد و در اصل يك خرج اضافی پیش بینی نشده است اما وقتی بیمه باشی و همه پول دوا و دکتر را بیمه بدهد ، عین خیالت نیست. از محمد می پرسیم بیمه هستی که پاسخ می دهد: کارگر ساختمانی بیمه نمی شود . البته در چند نوبت از طریق دوست و آشنا بیمه شده ام که مقطعی بوده اما چند وقت می شود که بچه ها می گویند سازمان تامین اجتماعی کارگر ساختمانی را بیمه می کند . می پرسیم چرا دنبالش نمی روی و محمد می گوید: کار ما ثابت نیست ، يك وقت می بینی يك سال کار داریم و ۵ ماه بیکاریم . بنابراین در آن ۵ ماه بیکاری فقط می توانیم از پس انداز بخوریم و امکان تامین بقیه هزینه ها مثل حق بیمه را نداریم اما در مجموع شاید سری زدم. خدا رو چه دیدی شاید شرایطش با شرایط ما جور بود.

وقتی صحبت های این قشر زحمتکش را می شنوم ، آرزو می کنم که ایکاش همه شون هر روز سرکار بروند اما می دونم که بسیاری از این کارگران روزشون رو شب می کنن بدون آنکه پولی گیرشون اومده باشه و جای تاسف داره که باید امشب هم مثل خیلی از شب ها با جیب بی پول و دست خالی به خانه هاشون برگردن. از صمیم قلب آرزو می کنم که هیچيك از فرزندان این کارگران عروسك یا ماشين كوکی از پدرشون نخواستنه باشه و زنشون هم حیرون نباشه که شب چه چیزی

کارگران فصلی در تهران ساماندهی می شوند

در این راستا مدیریت شهر تهران چندی است دغدغه ساماندهی کارگران فصلی و ایجاد زمینه دستیابی به شغل با شرایط مناسب برای این دسته از کارگران را دارد و به همین منظور در تاریخ ۱۷ اردیبهشت ۸۰ با مصوبه شورای شهر تهران، شهرداری موظف به ساماندهی کارگران میادین شهر تهران شد. همچنین در سال ۸۱ با تنظیم تفاهنامه‌ای، سازمان فنی حرفه‌ای متعهد به ارتقای مهارت کارگران فصلی شده است که متأسفانه طرح فوق، به دلایلی نتوانسته به شکل موفقیت‌آمیزی به تمامی اهداف خود دست یابد و سال‌هاست که ساماندهی کارگران فصلی و ایجاد مراکز و مکان‌های تجمع کارگران و حتی شناسنامه‌دار شدن آن‌ها در کمیسیون فرهنگی اجتماعی شورای شهر و معاونت اجتماعی شهرداری تهران مطرح است، اما هنوز جز ایجاد چند مکان و محل تجمع برای کارگران در برخی از مناطق و پارک‌های تهران، اتفاق دیگری رخ نداده و همچنان کارگران در چهارراه‌ها و خیابان‌های اصلی پایتخت رها هستند و مشکلات اجتماعی ناشی از این وضعیت همچنان به قوت خود باقیست. و اما یک عضو کمیسیون فرهنگی اجتماعی شورای شهر تهران، با اشاره به طرح این کمیسیون برای ساماندهی کارگران فصلی، می‌گوید: کمیته‌ای در کمیسیون فرهنگی اجتماعی با هماهنگی معاونت اجتماعی شهرداری و دستگاه‌های مرتبط برای ساماندهی کارگران فصلی تشکیل شده و نمایندگان بخش‌هایی همچون وزارت کار و امور اجتماعی، سازمان‌های تامین اجتماعی، فنی و حرفه‌ای و سایر نهادهای مرتبط در این کمیته حضور دارند. مرتضی طلایی افزود: طرحی برای ساماندهی کارگران تهیه شده که بر اساس آن، همه دستگاه‌های مرتبط کنار هم قرار گرفته و با ایجاد سامانه‌هایی در سطح شهر، کارگران را در گروه‌های شغلی و تخصص‌های مختلف ساماندهی می‌کنند. وی با اشاره به اجرای طرح آزمایشی ساماندهی کارگران فصلی، یادآور شد: زمانی که رییس پلیس پایتخت بودم، طرح آزمایشی را در سه منطقه تهران از جمله میدان تجریش اجرا کردیم، اما به دلیل اینکه سامانه انجام این طرح کامل نبود، نتیجه مطلوبی نداد. وی افزود: هم اکنون نیز مراکزی در سطح شهر به صورت پراکنده برای کارگران فصلی پیش‌بینی شده که در طرح جدید به دنبال آن هستیم که ساز و کار همه جانبه‌ای برای ساماندهی این دسته از کارگران فراهم شود، تا دستگاه‌های مرتبط کنار هم قرار گرفته و نسبت به شناسایی کارگران فصلی اقدام و آن‌ها را به لحاظ حرفه‌ای سطح بندی کنند. این عضو کمیسیون فرهنگی اجتماعی شورای شهر تهران، حمایت از کارگران فصلی را یکی دیگر از اهداف طرح یاد شده بیان کرد و گفت: در این طرح، حمایت از کارگران و برگزاری دوره‌های آموزشی و حرفه‌ای جهت ارتقای سطح مهارت کارگران مورد تاکید قرار گرفته است. وی اعلام کرد که بر اساس طرح جدید، ساماندهی کارگران فصلی به این صورت عمل می‌شود که مکان‌هایی بر حسب نیاز شهر ایجاد می‌شود و کارگران بر اساس سابقه و مهارت شان، در این مکان‌ها حضور یافته و کارفرمایان و شهروندان با مراجعه به این اماکن، کارگران را به کار می‌گیرند و با توجه به شناسنامه‌دار بودن آنها، مشکلی برای شهروندان ایجاد نخواهد شد. طلایی با تاکید بر اینکه این طرح هم اکنون در مرحله مطالعه و کارشناسی قرار دارد، گفت: هدف از مطالعه و بررسی بیشتر آن است که طرح نتیجه بخش بوده و به سرنوشت طرح‌های قبلی دچار نشود.

اگر چه مشکلات کارگران فصلی به شهر تهران اختصاص ندارد و در همه شهرها و شهرستانهای کشور مساله دار شده است اما جامعه هدف این طرح ، کارگران فصلی مناطق ۲۲ گانه شهر تهران است و کاهش آسیب‌های اجتماعی ناشی از تجمع کارگران فصلی، حفظ هویت و شان کارگران فصلی ، تشکیل بانک اطلاعاتی کارگران فصلی ، تشکیل پرونده برای این دسته از کارگران، احراز صلاحیت ، افزایش امنیت شغلی ، توانمندسازی و حرفه‌آموزی آنها، دسترسی آسان کارفرمایان به کارگر فصلی ، حفظ بهداشت و سلامت این کارگران و سالم سازی محیط شهر از اهداف اصلی این طرح است. البته برای اجرای هر طرح به ابزارها و راهکارهایی نیاز است که راهکارهای اجرایی این طرح، شناسایی مراکز تجمع کارگر فصلی توسط اداره امور آسیب‌های مناطق ۲۲ گانه شهر تهران ، طرح آسیب‌شناسی محله‌ای ، شورایی‌ها ، سامانه ۱۳۷ ، طرح مددکاری شهر، طرح‌های جهادی ۱۳۷ ، راه‌اندازی پایگاه‌های ساماندهی کارگر فصلی در مناطق تعیین شده با همکاری نهادها و سازمان‌های مرتبط با طرح ، هماهنگی با سازمان‌های همکار در طرح ، اطلاع‌رسانی و آگاه‌سازی کارگران فصلی از فعالیت‌های پایگاه‌های ساماندهی، ایجاد بانک اطلاعاتی کارگر فصلی ، درجه‌بندی کارگران بر مبنای مهارت شغلی، معرفی کارگران بر اساس تخصص به کارفرمایان متقاضی طبق ضوابط قانون کار، ارائه خدمات مشاوره و مددکاری به کارگر فصلی ، معرفی و ارجاع کارگران فصلی به مراکز فنی و حرفه‌ای جهت ارتقای مهارت‌های حرفه‌ای است. نهادها و سازمان‌های مرتبط با این طرح ، وزارت کار، سازمان تامین اجتماعی، وزارت بهداشت، کمیته امداد، سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای، سازمان بهزیستی، مراکز کارپایی خصوصی و نیروی انتظامی هستند.

نوع برنامه ستاد، اجرایی بوده و روند اجرای طرح عبارت است از آسیب‌شناسی کارگران فصلی و مراکز تجمع آنها، تشکیل کمیته اجرای طرح ساماندهی کارگران فصلی ، هماهنگی با نهادها و سازمان‌های مرتبط با طرح جهت ساماندهی این دسته از کارگران ، راه‌اندازی پایگاه ساماندهی و تشکیل بانک اطلاعاتی کارگران فصلی، اطلاع‌رسانی و آگاه‌سازی آنها از فعالیت مراکز و پایگاه‌ها، احراز صلاحیت، ارائه خدمات اجتماعی و مشاوره شغلی و معرفی و ارجاع کارگران به مراکز فنی و حرفه‌ای جهت ارتقای مهارت و معرفی کارگران بر اساس تخصص به کارفرمایان است.

مراحل اجرای طرح به ترتیب شامل تشکیل کمیته اجرای طرح ساماندهی، آسیب شناسی کارگران فصلی و مراکز تجمع آنها، تاسیس پایگاه‌های ساماندهی، اطلاع‌رسانی و آگاه‌سازی کارگران از فعالیت مراکز و پایگاه‌ها، تشکیل بانک اطلاعاتی و درجه‌بندی کارگران بر مبنای تخصص، ارائه آموزش‌های لازم جهت توانمندسازی و مهارت آموزی، ارائه خدمات اجتماعی، مشاوره و مددکاری به کارگران فصلی، معرفی و ارجاع به مراکز فنی و حرفه‌ای و معرفی کارگران بر اساس تخصص به کارفرمایان است.

بررسی وضعیت مکان‌های تجمع کارگران قبل و بعد از اجرای طرح و ساماندهی کارگران فصلی، بررسی میزان آگاهی کارفرمایان از وجود پایگاه‌های کارگران فصلی، بررسی میزان رضایت کارگران و کارفرمایان از اجرای طرح، تعداد کارگران ارجاع شده به مراکز فنی و حرفه‌ای و تعداد کارگران جذب شده توسط کارفرمایان، شاخص‌های ارزیابی این طرح هستند.

پس از گذشت مدتها و نادیده گرفتن مشکلات کارگران ساختمانی ، مسوولان به یادشان افتاده و تصمیم میگیرند نام این قشر زحمتکش را در گروه افرادی که می توانند بیمه شوند ، لحاظ کنند اما جالب اینجاست افرادی مانع این مهم شده اند

که می بایست در مقام نمایندگان مردم، حامی قشر محروم جامعه یعنی کارگران باشند.

در این راستا یک عضو هیات رییس مجلس شورای اسلامی اعلام می کند که لایحه یک فوریتی بیمه اجباری کارگران ساختمانی با بیش از ۶۰ امضا در صحن علنی مجلس مطرح خواهد شد. حمیدرضا حاجی بابایی با اشاره به اینکه دولت پیش از این لایحه‌ای را به مجلس ارائه کرده بود تا بیمه اجباری کارگران ساختمانی را داشته باشد، اظهار کرد: بر اساس این لایحه ۹ ماده‌ای، کارگران شاغل در کارگاه‌های ساختمانی اعم از ایجاد یا توسعه ساختمان، تجدید بنا، تعمیرات اساسی یا تخریب مربوط به ساختمان دارای کارت مهارت فنی از سازمان آموزش فنی حرفه‌ای کشور و به ترتیب مندرج در این قانون و با نام نویسی و اخذ کد ملی نزد سازمان تامین اجتماعی باید بیمه شوند. وی با بیان اینکه به موجب این قانون کارگران شاغل در کارگاه‌های ساختمانی تا زمان تحت پوشش قرار گرفتن همچنان از حیث خدمات مشمول طبق قانون بیمه اجباری کارگران ساختمانی مصوب سال ۱۳۵۲ و اصلاحات بعدی آن هستند و در صورت احراز شرایط از مزایای قانون یاد شده برخوردار خواهند شد، افزود: کارگران شاغل در کارهای ساختمانی در موارد ذیل از مشمول این قانون خارج هستند.

نماینده مردم همدان خاطر نشان کرد: وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها، موسسات و شرکت‌های دولتی وابسته به دولت، موسسات عمومی غیردولتی، شهرداری‌ها، بانک‌ها و موسسات عام‌المنفعه و نیز کارخانجات دارای پروانه بهره‌برداری اعم از اینکه انجام کار را به پیمانکار واگذار نمایند و یا خود انجام دهند، و نیز در مورد آن دسته از کارهای ساختمانی مشمول این قانون که انجام آنها از طریق انعقاد پیمان به پیمانکار واگذار می‌شود، حق بیمه کارگران پیمانکار بر اساس ماده ۳۸ قانون تامین اجتماعی وصول خواهد شد. به گفته حاجی بابایی در خصوص تعهدات نیز این لایحه به حوادث و بیماری‌ها، غرامت و دستمزد، از کار افتادگی، بازنشستگی و فوت اشاره می‌کند. همچنین در رابطه با افراد خانواده بیمه شده نیز جهت برخورداری از خدمات موضوع بنادالف این ماده، طبق ماده ۵۸ قانون تامین اجتماعی، در مورد بازماندگان طبق مواد ۸۱ و ۸۲ قانون یاد شده انجام می‌گیرد.

وی با اشاره به بخش دیگری از این لایحه تصریح کرد: در مواردی که کارهای ساختمانی مستلزم حق پروانه باشند مراجع مربوطه مکلفند صدور پروانه و منوط به ارائه رسید پرداخت حق بیمه برای هر متر مکعب در سطح زیربنا معادل چهار درصد حداقل دستمزد ماهانه سال برای پروانه به حساب سازمان تامین اجتماعی اعلام خواهد کرد به حساب دولت واریز کنند. وی افزود: در صورتی که کسی که باید پروانه را می‌گرفت و نتوانسته بگیرد، اگر اتفاقی برای کارگر بیافتد، علاوه بر خسارت‌های وارده باید حق بیمه تامین اجتماعی را نیز بپردازد.

این عضو هیات رییس مجلس با اشاره به این‌که طبق این لایحه حق بیمه سهم بیمه شده معادل ۷ درصد دستمزد ماهانه خواهد بود، خاطر نشان کرد: در این لایحه دولت مکلف شده است معادل ۳ درصد ماخذ کسر حق بیمه موضوع این ماده به عنوان سهم مشارکت خود به سازمان تامین اجتماعی را پرداخت نماید و با توجه به اعلام تعداد کارگران تخمینی در سال دولت باید این اعتبار را در بودجه سالیانه پیش‌بینی کند. وی ادامه داد: همچنین نقل و انتقال سابقه پرداخت حق بیمه موضوع این قانون بین صندوق‌های بیمه و بازنشستگی بر اساس قوانین مربوط انجام می‌شود. نماینده همدان یادآور شد: مشمولان این قانون در صورت دارا بودن یکی از شرایط زیر می‌توانند درخواست بازنشستگی نمایند؛ ۱- داشتن حداقل سابقه و سن مقرر در قانون تامین اجتماعی، ۲- داشتن ۳۵ سال کامل پرداخت حق بیمه. میزان مستمری بازنشستگی هم

طبق قانون تامین اجتماعی تعیین می‌شود. بنابراین مستمری از کارافتادگی جزئی و کلی، نحوه محاسبه و میزان آن و تعیین درجه میزان از کارافتادگی جزئی و کلی تابع مقررات تامین اجتماعی خواهد بود. همچنین شرایط بیمه شده متوفی، بازماندگان واجد شرایط بیمه شده متوفی، نحوه برقراری مستمری بازماندگان و سهم مستمری هریک از آنان طبق قانون تامین اجتماعی خواهند بود. به گفته وی، از تاریخ تصویب این قانون آن دسته از مواد قانون بیمه اجباری کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۵۲ و سایر قوانین مغایر با این قانون لغو می‌گردد. حاجی‌بابایی یادآور شد: این لایحه که به صورت دوشوری به مجلس آمده به کمیسیون بهداشت و درمان رفته و شور اول آن تصویب شده است.

وی افزود: با توجه به اینکه ممکن است مجلس امسال نتواند این لایحه را به عنوان قانون مصوب کند، لذا برای اولویت بیشتر و برای این‌که بتوان در طول ۲ ماه آینده به قانون تبدیل شود، ۶۲ نفر از نمایندگان درخواست یک فوریت دادند. در حالی که به گفته وزیر رفاه، ارائه پیشنهاد بیمه اجتماعی کارگران روزمزد ساختمانی از سخت‌ترین و دشوارترین کارهای بیمه‌ای سال گذشته توصیف می‌شود و عبدالرضا مصری آن را از مترقی‌ترین و بهترین کارهای صورت گرفته در حوزه بیمه‌ای می‌داند و این پیشنهاد با تصویب نمایندگان مجلس و تایید شورای نگهبان تبدیل به قانون شد، اما با نظر خود نمایندگان در حال حاضر در حالت تعلیق به سر برده و مسکوت مانده است.

در این راستا، نمایندگان مجلس در ادامه بررسی بخش‌های هزینه‌ای لایحه بودجه سال ۸۷ مقرر کردند قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی در سال ۸۷ لازم الاجرا نباشد. درحالی‌که مجلس ۳۰ مرداد سال جاری این قانون را تصویب کرد. نمایندگان مجلس با این استدلال که اجرای این قانون مشکلات عدیده‌ای را به همراه دارد و باعث افزایش قیمت مسکن می‌شود، مصوب کردند این قانون در سال ۸۷ لازم الاجرا نشود.

و اما این مصوبه مجلس با اعتراض و مخالفت نماینده تهران و دبیر کل خانه کارگر قرار گرفت. علیرضا محبوب گفت: هنوز یک سال از گذشت تصویب این قانون در مجلس نمی‌گذرد و یکی از افتخارات مجلس هفتم تصویب قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران بود که امروز با این مصوبه نقطه عکس آن طرح می‌شود اگر اینگونه می‌خواستید این قانون را تصویب نمی‌کردید. و اما رییس مجلس در پاسخ به محبوب گفت: قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران مغایر با انتظار کلی جامعه است. به دلیل اینکه در هنگام بررسی این بند لایحه بودجه سال آتی در کمیسیون تلفیق مقرر شد فعلا اجرای این قانون در کشور متوقف شود. حداد عادل یاد آور شد: این بدان معنا نیست که پرونده قانون بیمه اجتماعی کارگران بسته شود. رییس مجلس از طراحان این قانون خواست تا با اصلاح قانون، طرحی اصلاحی با قید دو فوریت به مجلس ارائه کنند تا این موضوع بار دیگر در دستور کار مجلس قرار گیرد.

یک عضو هیات رییس مجلس نیز از دیگر موافقان توقف اجرای قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی در سال آینده بود. محسن کوهکن گفته است: این قانون برای اجرا ابلاغ شده که بر مبنای آن، حق بیمه کارگران ساختمانی بر اساس حداقل دستمزد ضرب در ۴ درصد، مقدار زیربنای ساختمان محاسبه می‌شود این یعنی ۳۰ برابر کردن حق بیمه یک کارگر ساختمانی. کوهکن تصریح کرد: این قانون موجب افزایش قیمت مسکن در کشور شده است.

پس از سخنان کوهکن، رشید جلالی جعفری نماینده کرج در مجلس به کوهکن پاسخ داد و گفت: چرایی سیاستی و سوء مدیریت‌ها را بر سر کارگران ساختمان خالی می‌کنید و می‌گویید این بیمه باعث افزایش قیمت مسکن شده است.

البته مخالفت اعضای کمیسیون عمران مجلس و وزیر مسکن، از مهمترین دلایل اجرا نشدن قانون بیمه کارگران

ساختمانی عنوان شده است؛ چرا که به گمان مسوولان، اجرای قانون بیمه کارگران روزمزد ساختمانی می‌تواند، هزینه‌های ساخت‌وساز کشور و به دنبال آن قیمت مسکن را به طور چشمگیری افزایش دهد. وزیر مسکن نیز دلایل مخالفت وزارت مسکن با اجرای این قانون را برشمرد و گفت: بازار مسکن از افزایش عوامل مرتبط با بخش مسکن به شدت تأثیر می‌پذیرد. محمد سعیدی کیا افزود: بیمه کارگران ساختمانی یکی از موضوعاتی است که با اجرای آن قیمت ساخت و سازهای کشور افزایش پیدا می‌کند.

و اما رییس انجمن صنفی کارگران ساختمانی تهران و حومه می‌گوید: کارگران ساختمانی در طول سال بیش از شش ماه کار نمی‌کنند و در حقیقت نمی‌توانند که کار کنند و در این مدت هم همیشه با نیروهای انتظامی درگیر هستند. قادر بدری، با اشاره به جمعیت ۳۰۰ هزار نفری این صنف در استان تهران (بیش از ۵/۱ میلیون کارگر ساختمانی در کشور وجود دارد) چنین اظهار داشت: دولت‌مردان به کارگر توجه لازم را ندارند و اگر هم گاهی صحبت از کارگر می‌شود، در حد سخنرانی است. او افزود: تجربه چندین ساله به ما ثابت می‌کند که مشکلات کارگری کاهش نیافته است، زیرا ۹۵ درصد کارگران صنفی بیمه نیستند و با وجود گذشت بیش از دو ماه از تصویب قانون بیمه تأمین اجتماعی در مجلس، این قانون هنوز به مرحله اجرا در نیامده است.

بدری تأکید کرد: حتی اگر قانون کار ناقص باشد، نمی‌توان ادعا کرد که با اصلاح آن مشکلات حل می‌شود، زیرا اگر این قانون به صورت کامل اجرا می‌شد، بسیاری از مشکلات جامعه کارگری تا به حال برطرف شده بود.

نکته جالب توجه در کش‌وقوس قانون بیمه کارگران ساختمانی این بود که حق بیمه‌ای که از کارفرمایان بابت این بیمه دریافت می‌شد، بلافاصله با افزایش سرسام آوری روبه‌رو شد و در حالی‌که در شرایط بیمه کارگران تغییری رخ نداده بود، حق بیمه دریافتی یکباره افزایش یافت. تا آنجا که در بهمن ماه سال گذشته، کارفرمایان مشغول در بخش ساختمان، هنگامی که برای گرفتن پروانه کار مراجعه کردند، ناچار به پرداخت حق بیمه بیشتری شدند؛ حق بیمه‌ای که از کارفرمایان درخواست می‌شد، ناگهان ۳۳ برابر شده بود و این افزایش نارضایتی عمومی سرمایه‌گذاران در بخش مسکن را در پی داشت. بنابراین یکی از تبعات تصویب قانون بیمه کارگران ساختمانی زمانی خود را نشان داد که خود آنها هنوز طعم بیمه را نچشیده بودند.

در همین حال سرپرست دفتر برنامه‌ریزی بیمه‌های اجتماعی وزارت رفاه و تأمین اجتماعی با اشاره به اتفاقات رخ داده در تصویب و اجرا نشدن قانون بیمه کارگران روزمزد ساختمانی در سال جاری و تأثیر آن بر افزایش قیمت مسکن، گفت: بیش از آنکه واقعیات عملی این قانون بر افزایش قیمت مسکن تأثیر داشته باشد، جو روانی آن اثرگذار بوده است. صمدا... فیروزی با طرح اینکه اگر در یک کارگاه نانوایی، کارفرمایی ۲۰ درصد سهم بیمه کارگرش را بپردازد، بدان معناست که بیمه باعث گرانی نان شده است، افزود: بر اساس فرمول موجود، حداقل دستمزد کارگر از ابتدا تا انتهای یک پروژه ساختمانی و به ازای هر مترمربع، بیش از ۵ هزار تومان در سال گذشته محاسبه شده بود که این رقم در سال جاری به بیش از شش هزار تومان می‌رسد. حال اگر فرض کنیم حق بیمه پرداختی توسط کارفرما به ازای هر کارگر و هر متر مربع ساختمان هفت هزار تومان باشد، این رقم به کجای ساختمان برمی‌خورد. وی ادامه داد: نمی‌گوییم این رقم در قیمت تمام شده ساختمان اثر ندارد، اما این تأثیر به حدی نیست که یک مرتبه قیمت تمام شده مسکن را زیر و رو کند. از سوی دیگر این افزایش باید با خطرهای پیش روی یک کارگر سنجیده شود که کدامیک حایز اهمیت است. وی مشکل

عمده پیش آمده را اطلاع‌رسانی نادرست دانست و تصریح کرد: به دلیل اطلاع‌رسانی نادرست، احساس شده بیمه این قشر باعث گرانی مسکن می‌شود؛ در حالی که ضرورت اجرای این قانون بسیار بیشتر از حد تصور است. فیروزی در پاسخ به اینکه یکی از اثرات ابتدایی قانون پس از تصویب آن، افزایش قیمت صدور پروانه ساختمانی بوده که با اعتراضاتی همراه شده بود، بیان کرد: این موضوع نیز به خاطر اطلاع‌رسانی نادرست است؛ به طوری که می‌توان برای آن نیز راهکار درستی تعریف کرد، مثلاً تمامی هزینه صدور پروانه ساختمانی را یکجا مطالبه نکرد که این پیشنهاد در حال بررسی است. وی تصریح کرد: در حال حاضر با همکاری سازمان تامین اجتماعی در حال بررسی برای منطقه‌ای کردن بیمه کارگران ساختمانی هستیم تا بدین ترتیب حق بیمه کارگران بر حسب متراتر ساختمانی یا منطقه محاسبه شود. وی عنوان کرد: سعی داریم هر چه زودتر اصلاحیه بیمه کارگران روزمزد ساختمانی را آماده و به هیات دولت ارسال کنیم که این اصلاحیه هم‌اکنون در حال تدوین است. فیروزی درباره ابلاغ قانون بیمه کارگران ساختمانی توسط رییس‌جمهور اظهار کرد: آنچه از طرف رییس‌جمهور اعلام شد، ابلاغ قانون تصویب شده در مجلس بود. حکم اجرایی قانون مستلزم آیین‌نامه‌ای است که باید تدوین شده و به تصویب هیات وزیران برسد، تا قابلیت اجرایی پیدا کند. وی افزود: توقف بیمه کارگران ساختمانی به معنای منتفی شدن قانون نیست، بلکه سعی داریم، با توجه به شرایط آن را به گونه‌ای تعدیل کنیم که اصل قضیه زیر سوال نرود؛ چرا که این قانون یکی از دستاوردهای ارزشمند نظام و دولت است که باید حفظ شود و استمرار یابد. فیروزی خاطر نشان کرد: مدعی نیستیم بهترین قانون را نوشته‌ایم و کسی نیز ادعا نکرده این کار بدون نقص است، باید کار را انجام داد، سپس عیب‌های آن را برطرف کرد.

با تمام این شرایط ، کارگر یعنی چه !!!

اگر بخواهیم بدون غرض در خصوص افرادی که سخت‌ترین کارها را انجام می‌دهند و کمترین دستمزد را می‌گیرند اظهار نظر کنیم باید بگوییم که کارگر یعنی کسی که مجبور است نیروی کارش را بفروشد، استثمار شود، اضافه ارزش تولید کند، به دلیل فروشنده نیروی کار بودن از هر نوع حق و حقوق انسانی محروم است، به حکم سرمایه ، بیکار و به جهنم گرسنگی پرتاب می‌شود و در یک کلام کسی که از زمین و آسمان آماج هجوم سرمایه و سرمایه دار است. این‌ها دردهای همه کارگران دنیاست. اما این روند وقتی به طبقه کارگر ایران و جوامعی چون ایران می‌رسد ابعادی نامناسب تریبه خود می‌گیرد. در درون خود این جوامع نیز در برخی حوزه‌ها استثمار نیروی کار ضدانسانی تری می‌شود و بالاخره وقتی به حوزه‌هایی چون ساختمان می‌رسد به طور واقعی غیرقابل تحمل می‌گردد. بدین معنا که کارگر ساختمانی از همان بیمه اجتماعی ابتدایی برخی از کارگران بخش‌های دیگر هم برخوردار نیست. سوابق کار او هیچ مجوزی برای محاسبه حق بیمه اش حساب نمی‌شود. بیمه دوران پس از مرگ برای تامین معاش خانواده که به ورطه فساد نیفتند، از کار افتادگی، بازنشستگی و هر آنچه که نشانه‌ای از حقوق انسانی داشته باشد به او تعلق نمی‌گیرد. کار کارگر ساختمانی سخت‌ترین کارهاست، سوانح حین کار در این بخش از همه جا بیشتر است. مرگ کارگران در حین کار از همه جا گسترده‌تر و هولناک‌تر است. با همه این‌ها، کارگران بخش ساختمان تا امروز از هیچ بیمه‌ای برخوردار نبوده و نیستند. در سال‌های اخیر فشار اعتراضات کارگران ، دولت را مجبور کرد که بالاخره ولو در سطح متعارف دست به تنظیم برگه‌ای زیر نام «قانون بیمه کارگران ساختمانی» بزند. آنچه دولت و وزارت مسکن سرهم بندی کرده بود راهی مجلسی شد که موظف بود بر ناکارآمدی‌ها سرپوش بگذارد و با وجود تورم کمرشکن و معضلات فراوان ، حتی یک

بار هم تن به استیضاح وزرایی که احمدی نژاد بیکارشان کرد، نداد. این که اگر مصوبه دولت از توشیح مجلس نشینان می گذشت چه چیزی عاید کارگر ساختمانی می شد، معلوم است. اما کار این مصوبه حتی به توشیح مجلسیان هفتم نیز نرسید و به محض طرح موضوع در نهاد قانون پردازی سرمایه، ناگهان آیه های قهر و غضب یکی پس از دیگری نازل شد. حاکمان مجلس یکباره غوغا به پا کردند که تصویب قانون بیمه کارگران ساختمانی موجب گرانی بیش از حد مسکن خواهد شد. این که چرا باید کلیه عوامل بنیادی مؤثر در افزایش بهای مسکن را بسیار عامدانه و عوام فریبانه از انظار پنهان ساخت و سپس پای اثرات بیمه کارگر ساختمانی را به این معادلات بازکرد، به راستی موضوعی است که جز کارگرسنتیزی هیچ چیز دیگری نمی تواند آن را توجیه کند.